

2010. november 29. - **Magyar Televízió november 28-án késő este sugározta a Philharmonia (Filharmonia) Hungarica zenekarról szóló filmet, amelyet Somogyvári Rudolf rendezett.**

Kiváló és nagyszerű zenészek is elhagyták hazánkat 1956 őszén. Rozsnyai Zoltán karmester ötletére és vezetésével Ausztriában belőlük alakult meg a Philharmonia Hungarica szimfonikus zenekar, amely Doráti Antal és Yehudi Menuhin patronálásával meghódította szinte az egész világot. Hiába lettek világhírűek, hódították meg a koncerttermeket, itthon a rádió nem játszotta felvételeiket, a magyar lexikonokból kihúzták a nevüket, s a rendszerváltozásig tiltólistán voltak, nem léphettek fel, még a nevüket sem említhette senki sem. A dokumentumfilm az elhallgatott zenekar megalakulásától megszűnéséig követi az emigráns zenészek útját. A disszidens banda „bűne” csupán annyi volt: muzsikáltak...

Történetük...

Rádióban tettek közzé egy felhívást, hogy muzsikusokat keresnek az újonnan alakuló zenekarba. Több mint százan jelentkeztek olyanok, akik a korszak meghatározó magyar zenekaraiból emigrált művészek voltak. Olyan szervezetek, mint például a Nemzetközi Menekültügyi Bizottság, az amerikai Rockefeller és Ford alapítványok, valamint a francia Kultúra a Szabadságért is támogatta és segítette születésüket. Névadójuk a gazdasági vezető, Csobádi Péter Kodály Zoltán Psalmus Hungaricusának mintájára javasolta a Philharmonia Hungarica nevet, amelyet 1957 elején vettek fel. Yehudi Menuhin hegedűművész azzal is melléjük állt, hogy szólófellépéseket vállalt velük. Az ugyancsak emigráns karmestert, Doráti Antalt tiszteletbeli elnökké választották. Rozsnyai mellett Ungár Tamás másodkarmesterként segítette tevékenységüket. A bécsi Konzerthausban 1957. május 28-án debütáltak, hatalmas sikert aratva, Starker János csellóművész vendégszereplésével... Sikert sikerre halmoztak. Hatalmas változást jelentett a zenekar életében a Ruhr-vidéki bányászváros, Marl. Állandó próbatermet kaptak ott, s a tagoknak pedig még lakásokat is építettek. Amikor Rozsnyai elment New Yorkba, helyét a görög Miltiadesz Caridisz vette át.

A menekült zenekar két évtizeden át tartó siker-szériája következett ezután. Európai és amerikai turnék sokasága, a düsseldorfi és kölni operaházak állandó vendégzenekarává váltak, s megannyi lemezfelvételt készítettek - a magyar zenekultúra nagyköveteiként. Leghíresebb a 48 lemezből álló, számos díjat nyert Joseph Haydn mind a 104 szimfóniáját tartalmazó sorozatuk, amelyen ugyancsak Doráti Antal vezényelt.

Aztán a pénztelenség vetett véget a karriernek. A hetvenes évek közepétől elapadtak forrásaik, a német állam 2001-ben ugyanis megszüntette támogatásukat. Az új karmesterek sem váltak be, így aztán 2001. április 22-én Düsseldorfban elbúcsúztak a maroknyi közönségtől, a kétezer férőhelyes koncertteremben mindössze 150-en ültek. Ebben az évben már posztumusz kapta meg a 45 éves zenekar az Európai Kultúráért díjat.

A filmet a forradalom 50. évfordulóján mutatták be.

Magyar Televízió, m1, november 28., 23.05

Rendező: Somogyvári Rudolf, szerkesztő munkatárs: Szőke Cecília.